

om den offentlige sektor. Og så er der også nogle andre sandheder om den offentlige sektor, nemlig at ni ud af ti patienter er tilfredse med behandlingen, at fire ud af fem forældre er tilfredse med deres børns skolegang osv., og så skulle vi da diskutere det der dilemma; det ville jeg da meget gerne. Men det er jo ikke den reaktion, der har været fra oppositionens side, for nu at sige det helt ærligt.

Kl. 20:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Margrethe Vestager for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:45

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg anerkender, at det da godt kan være, at vi har forskellige forventninger. Jeg har den forventning, at hvis man gerne vil ændre noget, har man konkrete eksempler. Jeg ville da gerne have sagt til den konservative ordfører, at vi bestemt ikke ville have sagt, at det var for lidt. Tværtimod ville vi have sagt, at det var en fremragende start.

Men må jeg ikke føre statsministeren tilbage til det, der var mit ærinde, nemlig: Hvordan kan det være, at vicestatsministeren, den konservative formand, så klart kan sige, at der er betalt en overpris, at den er på 900 mio. kr., og at der nu skal lukkes for guldhanerne? Og hvorfor er det, at vi ikke må se det regnestykke, der har givet hende det indtryk? Det er et regnestykke, som sundhedsministeren har lavet, et regnestykke, som statsministeren må kende, da statsministeren har et detailkendskab til hele sundhedsområdet, som jeg egentlig godt kunne misunde statsministeren, fordi statsministeren jo har været sundhedsminister. Hvorfor er det, at hun ved det, når statsministeren her kan sige, at alt er i sin skønneste orden? Mit egentlige spørgsmål er: Fik vi nok sundhed for pengene?

Kl. 20:46

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Statsministeren.

Kl. 20:46

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nå, det var det egentlige ærinde, o.k. Men der blev så puttet meget omkring det egentlige ærinde.

Der må jeg bare starte med at glæde mig over den tilgang, at når regeringen kommer med afbureaukratiseringsdagsordenen, er Det Radikale Venstre klar. Det glæder mig, for vi kommer efter sommer med et samlet, ambitiøst bud på at afbureaukratisere. Jeg glæder mig til, at Det Ra-

dikale Venstre vil være med til at løfte det, og måske specielt, hvis Det Radikale Venstre så også selv vil løfte, ikke for at forudse en diskussion, hvor ikke alle vil være med, men altså, hvis Det Radikale Venstre står i sig selv og også i givet fald tør gøre det færdigt alene, vil det glæde mig meget.

Fru Margrethe Vestager lægger jo økonomi- og erhvervsministeren nogle ord i munden, hun aldrig har sagt. Jeg kan bare sige, at der ikke er nogen forskel overhovedet mellem det, jeg her har gjort rede for, og det, som regeringen mener, og som økonomi- og erhvervsministeren mener. Vi ser fuldstændig ens på de ting. Vi har den ambition, at vi skal have en fair og ordentlig afregning med det private sygehusvæsen. Vi har den ambition, at i takt med at ting udvikler sig, skal man selvfølgelig se, om man kan få penge til at række længere.

Derfor er det jo også besluttet, og det er aftalt, at vi fra den 1. januar 2010 får en særlig opmandsfunktion, så vi renser politikken ud af takstfastsættelsen. Vi laver referencetakster, der tager sit afsæt i en skyggepris, som hentes, ved at man ser, hvor man i den offentlige sektor gør tingene allerbilligst. Det er jo ikke et udtryk for, hvad det koster i *det offentlige*, men det er et udtryk for, hvad det koster i den del af det offentlige, der gør det bedst, og med afsæt i det forhandler man så nogle priser.

Kl. 20:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Den næste korte bemærkning er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Jeg vil lige henstille, at summelyden, der er ved at stige, falder ned igen til det niveau, den har været rigtig flot på hele dagen.

Værsgo, fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 20:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Statsministeren vil jo sende de 282 irakere til Irak. Iblandt dem er der børn, der er født og opvokset på asylcentre i Danmark. FN siger helt klart, at man ikke må sende mennesker til Irak, fordi det er for farligt. Når man går ind på Udenrigsministeriets hjemmeside, kan man læse under rejsevejledningerne, at danskere ikke må tage til Irak, og hvis de er der, skal de forlade landet straks, for det er for farligt at være der.

I går kom det frem, at den danske regering har afpresset den irakiske regering og sagt til den: Hvis ikke I vil tage imod de her mennesker, så lukker vi for den bistand, Danmark har bidraget med i forhold til genopbygningen. Jeg behø-